

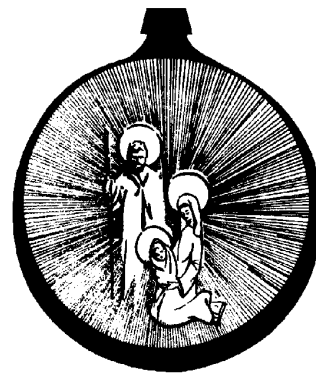
Zamyslenie k Adventu – IV.

Blahoslavení kvôli Duchu, lebo ich je kráľovstvo nebeské – to je prvé Blahoslavenstvo, ktoré krásnou formou a pozvaním k jednoduchosťi života vyvyšuje a naplňa prvé Božie prikázanie z Dekalógu: Nebudeš mať iných bohov, aby si sa im klaňal!

Pravý zmysel, a to všetkých blahoslavenstiev, ktoré Ježiš Kristus predniesol na Hore, je vnútorné šťastie človeka, ktoré jediné presahuje a súčasne i naplňa všetky naše túžby. V prípade blahoslavenstva o chudobe nás Kristus pozýva k „jednoduchému“ bohatstvu. Doslova. Lebo vskutku bohatý nie je ten, kto má bezstarostný až prehnaný nadbytok. Vskutku bohatý je len a práve ten, kto púhe „jedno“ necháva prenikať do najväčšej hĺbky svojho života. Samozrejme sa tým nemyslí zameralie na materiálne „jedno“, na peniaze, na majetok, na bohatstvo. Bohatý na materiálne statky je človek, ak ich kopí, zbiera a rozširuje. Tým však už nie je „jednoduchý“, on sám sa stáva „korpulentný“, pretože čím viac toho máme, tým viac nás to vyťažuje a zaťažuje. Veru, je až nemožné bohatému zostať „jednoduchým“, ako namietajú aj apoštol, keď sa Krista pýtajú – no a kto potom môže byť spasený...? Ako by sa mimochodom pýtali, veď aj my chceme byť majetní. A to je zle? Ťažko sa vojde boháčovi do Božieho kráľovstva – odpovedá im Majster. Asi aj preto, že je otázne, či boháčovi vôbec

pri všetkom tom hromadení majetku, pri všetkom tom náročnom rozpínaní ostáva ešte čas uvažovať aj o Božom kráľovstve ... Ale chvalabohu, Bohu je to možné, teda priviesť k spáse aj boháča! Nie je ťažké dovtípiť sa ako – že aj on sa musí učiť dávať zo svojho bohatstva – aj on musí vnímať, že nie je len čas brať, ale aj čas dávať, obdarovávať, je tu čas a aj zdroje pre pomoc. Ale to sme už v inej rovine – nie materiálnej lež duchovnej!

A v tejto duchovnej rovine, podstatnej pre človeka, silne vyznieva výrok blahoslaveného pápeža Jána Pavla II: „Nikto nie je taký bohatý, aby už nič nepotreboval, a súčasne nikto nie je až taký chudobný, aby nemal čo ponúknuť.“ V pápežových slovách je krásne upozornenie, že všetci máme na to, aby sme boli, aj keď prípadne materiálne chudobní, predsa len boháčmi. Bohatými na lásku, blízkosť, priateľstvo, ľudskú pomoc. Veľmi dobre vieme z vlastného života, aká krásna a silná a vnútorne naplňajúca je myšlienka na milovanú osobu, na blízkeho človeka. Keď počuje zalúbené dievča meno svojho milého, od radosti sa až rozžiari. Je osobnou skúsenosťou každého človeka – otvoreného pre lásku – aká nádherná vie byť jediná, jedinečná myšlienka na milovaného! Byť bohatým – bohatým na lásku – vskutku práve tou jedinou jedinečnou myšlienkou je tým pravým a úžasným bohat-

stvom – ktoré ani mole nezničia, ani hrdza nerozzerie.

Áno, vtedy sme aj my vnútorne šťastní, ak v nás zarezonuje len jediná „chudobná“ myšlienka „kvôli Duchu“ – mám ťa rád, milujem ťa, Pane.

Ako sa vedia rodičia len tešiť na svoje dieťaťko, ktoré už-už ma prísť na svet. Myšlienka na jeho príchod naplňa ich život, očakávanie jeho narodenia, radosť z jeho príchodu im je všetkým. A takouto krásnou myšlienkou je opäť a opäť pre mňa pripomenutie si narodenia Ježiška. Lebo ja ho mám rád, chcem byť pri ňom blízko, blízučko, tešiť sa pohľadom na neho. Myšlienka na neho ma naplňa radosťou. Potrebujem ešte niečo „serióznejšie“, niečo hodnotnejšie?...

Nie je ťažké vyskúmať, práve v tomto už pomaly vianočnom čase, nakoľko sme „bohatí“. Lebo ak z hĺbky srdca túžim priniesť kúsok radosti do nášho sveta, obdarovať blízkych, veď „Dieťa sa nám narodilo, daný nám je Pán“, je to znak vnútorného bohatstva. Vianoce sú sviatky bohatých ľudí – fakt to platí doslova. Tých bohatých, ktorí z Vianoc nepochopili takmer nič a tie sa pre nich stali len ďalšou možnosťou, ako vystaviť na obdiv svoju schopnosť minúť „majland“, aby si to opäť užili – napríklad naháňaním sa za novou exotickou dovolenkou za x-tisíce eur, a iných bohatých, ktorí sa navzájom obdarovávajú blízkosťou pri Božom Synovi. Lebo sa priblížila, ba už je tu, práve jedinečná možnosť obohatiť sa bohatstvom „nebeského kráľovstva“.

Je dobré byť bohatým – bohatnúť a zbohatnúť bohatstvom, ktorým nás „zasypáva“ samo nebo, lebo toto bohatstvo nás naplňa – **Blazený, kto je chudobný** (veď vlastnú jedinú myšlienku na Ježiša), lebo taký človek vlastní bohatstvo celej nekonečnej večnosti, samého Boha.

Mám veľmi rád Vianoce. A vy?

Róbert Bezák

